

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Apologia Petri Stevartii Leodii, Theologiae In Academia
Ingolstadiana Professoris, Ad D. Mavritivm Ibidem
Parochi, Consilii Ducalis Bauarici, & ad SS. apostolos,
Coloniae, Præpositi. Pro Societate ...**

Stevartius, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1594

VD16 S 8949

Quàm stultè & nequiter vita priuata Iesuitarum exagitetur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70292](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70292)

& pondus historiae addiderit sceleratus Apostata, ut etiam ijs, quæ speciem veritatis habent, nemo credere auit: utq; etiam nonnulli, qui antè pessimè Societatem oderant, lecta hac historia, quædam animaduerterint, ob quæ suspicendos & amandos Iesuitas arbitrentur.

Illud præterea velim in mentem veniat omnibus, dum de hac historia audiunt, eam uè legunt; quo animo ipsi laturi essent, aut quam fidem tribuendam censerent ei, qui Historiæ nomine librum ederet, in quo omnia dicta, facta, cogitata alicuius familiæ, & quæcunq; in ea domo quomodo cunq; acciderunt, toti mundo narrarentur, & ipsi Patri-familias, tanquam auctori eorum ascriberentur. Quis est tam sanctus? quis tam innocens? quis tam securus, qui quæ à liberis suis, quæ à seruis, quæ ab ijs, qui ipso fortè absente, domi suæ versantur, vel pronunciata, vel patrata sint, velit, aut possit defendere? Quis non iniquè ferat, in lucem protrahi, quæ quamuis grauiissimus homo & integerrimus, domi suæ instituat, iocos aut seria: quemadmodum se cum liberis, cum seruis, cum amicis delectet, aut quibus utatur verbis, quibus gestibus in ludo, in studio, erudiendo, monendo, puniendo, blandiendo: Quemadmodum se habeat, dum vestitur, dum cubitum it, dum surgit: Et similia, quæ õnes quamuis honestissimè faciant; occulta tamen esse volunt: idque vel ideo, quia nemo ea non abscondit: vel, quia talia etsi verè narrantur, tamen multis sunt munita circumstantijs, quæ cum neque sciri, neque satis explicari possint, facilè fit, ut aliter contigisse existimentur, atque adeò hominum obrectationi sint obnoxia. Quid si verò, qui hæc penatium mysteria reuelant, etiam inimici sint eius familiæ, eamq; deletam atque occisam cupiant? Quid non calumniarum excogitabunt? Existimo igitur hoc ipso neminem sapientem crediturum huius generis narrationibus, quod communis hominum sensus est, eas sine scelere nec commemorari, nec audiri posse. Arbitror quoque neminem Elię Hasenmillero Iesuitarum mores ac consuetudines recitanti, maiorem fidem habiturum, quàm ipse seruis suis fugi-

5. Narratur
mendaciter
ea, que com-
muni hominẽ
iudicio neque
reuelanda,
neque creden-
da sunt.

*Multa fieri
honestissime,
in cuiuslibet
optimi viri sa-
milia, quæ ta-
men fas non
est publicari.*

fugitiuis haberi vellet. Nemo est, qui possit aperta domo
viuere, sic, vt ad omnia, quæcunque agat, arbitros admitte-
re velit. Aut si quisquam arbitros non horreret, talis mihi
videtur esse vita Patrum Societatis IESV, quam omnes ho-
mines cum fructu inspicere possent. Nihil enim illi occul-
tant, nisi quod aut natura & ratio, aut certè virtus absconde-
re iubet. Nam quia proficere, non autem conspici tantum
aut laudari volunt; ideo, quæ sunt in habitu aut genere vite
dissimilia, ea vitant. Intus omnia dissimilia sunt, frons ve-
rò populo conuenit. Magna igitur eis iniuria fit ab impu-
dentissimis Calumniatoribus; qui toti huic honestissimo
ordini quæcunque vel Nouitius vel alius quispiam, siue io-
co, siue serio, prudens, aut imprudens, dixerit aut egerit, at-
tribuunt; Et, quæ circa vnum contigerunt, in vniuersam So-
cietatem contumeliosè detorquent; quasi verò omnes, qui
apud Iesuitas sunt, in nulla re errare possint. Aut quasi
quispiam, vel verbo vel facto lapsus sit, cõmuni omnium
consilio & auctoritate id sit factum. Penetrant impuri ac
maledicentissimi Proditores, non in Collegia tantum, sed
ad cubicula, ad penum, ad culinam Iesuitarum, quin etiam
ad illos angulos de quibus nemo sine pudore cogitat; ibique
velut lutulentæ sues se volutant, vt Iesuitarum famam de-
inde commaculent. Quamuis autem Societatis IESV Pa-
tres non indignè ferunt hæc ab hominibus sciri, quæ ipsi et-
iam secretò agant, quoniam ita viuunt, vt DEVM sibi præ-
sentem esse semper meminerint; tamen illis tam falsa &
absurda affingi, insignis est contumelia, à qua, vti spero, li-
berabit eos illa domesticorum sacrorum, quæ ab omnibus
cordi est, Religio.

*6. Nihil eorū,
quæ coninet
historia Iesui-
tici Ordinis,
legitimè pro-
bari potest.*

Porro cùm grauiissima & innumera flagitia commemo-
ret historia, tanquam à Societatis IESV hominibus perpè-
trata, quo quæso argumento ea confirmat? Nullo alio, nisi
asseueratione sua: Sic enim commemorat: Ille Iesuita hoc
mihi narravit: Ille hoc fecit tali loco, anno, &c. Eequid
non hac ratione, in innocentissimum ac probissimum
quemque scelerum ac calumniarum confingi poterit, præ-
sertim